

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesfinanzhof z dnia 20 października 2005 r. w sprawie Werner Haderer przeciwko Finanzamt Wilmersdorf

(Sprawa C-445/05)

(2006/C 60/37)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bundesfinanzhof (federalny sąd ds. finansów, Niemcy), z dnia 20 października 2005 r. w sprawie Werner Haderer przeciwko Finanzamt Wilmersdorf.

Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy nauczanie przez prywatnego nauczyciela, obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką jest zwolnione z opodatkowania na mocy art. 13 część A ust. 1 lit. j) dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ jedynie w przypadku gdy prywatny nauczyciel świadczy usługi nauczania bezpośrednio uczniom/studentom jako odbiorcom tych usług, a zatem jest przez nich opłacany, czy też wystarczy, aby nauczyciel taki świadczył usługi nauczania szkole lub uniwersytetowi jako odbiorcom tych usług?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 1977, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation (Francja) z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie Société Elisa (Européenne et luxembourgeoise d'investissements SA) przeciwko Directeur général des impôts, Direction des services généraux et de l'informatique et Ministère public

(Sprawa C-451/05)

(2006/C 60/38)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 19 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour de cassation (Francja), z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie Société Elisa (Européenne et luxembourgeoise d'investissements SA) przeciwko Directeur général des impôts, Direction des services généraux et de l'informatique et Ministère public.

Cour de cassation (Francja) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy art. 52 WE i nast. oraz art. 73 B i nast. Traktatu WE sprzeciwiają się regulacji takiej jak ta, przewidziana w art. 990 D i nast. Powszechnego kodeksu podatkowego, która przyznaje osobom prawnym, mającym rzeczywiste centrum zarządzania we Francji uprawnienie do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania z tytułu podatku od rzeczywistej wartości rynkowej nieruchomości we Francji, których są właścicielami, a która uzależnia to uprawnienie, w przypadku osób prawnych, których rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się na obszarze innego państwa, nawet jeżeli dotyczyłoby to Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, od istnienia konwencji o wzajemnej pomocy administracyjnej zawartej między Francją a tym państwem w sprawie zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, czy też od okoliczności, w których na mocy traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, te osoby prawne nie powinny podlegać większemu obowiązkowi podatkowemu od tego jakiemu podlegają osoby prawne, których rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się we Francji?
- 2) Czy opłata będąca przedmiotem sporu stanowi podatek od kapitału w rozumieniu art. 1 dyrektywy Rady z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich⁽¹⁾?
- 3) Czy wobec uzyskania odpowiedzi pozytywnej, nałożone na Państwa Członkowskie obowiązki w zakresie wzajemnej pomocy podatkowej przewidziane przez ww. dyrektywę z dnia 19 grudnia 1977 r. sprzeciwiają się wykonaniu przez Państwa Członkowskie na mocy dwustronnej konwencji o administracyjnej pomocy w dziedzinie podatków, obowiązków o tym samym charakterze, wykluczających kategorie podatników takich jak luksemburskie spółki holdingowe?
- 4) Czy art. 52 i nast. oraz art. 73 B i nast. Traktatu WE nakładają na Państwo Członkowskie, które zawarło z innym państwem będącym lub nie członkiem Unii Europejskiej konwencję zawierającą klauzulę o niedyskryminacji w dziedzinie podatków, obowiązek przyznania na rzecz osoby prawnej, której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy ta osoba prawna posiada jedną lub kilka nieruchomości na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego i gdy drugie Państwo Członkowskie nie jest związane z pierwszym państwem klauzulą wzajemności, tych samych korzyści, co przyznane przez tą klauzulę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich (Dz.U. L 336, str.15).